

ÔN TẬP VĂN 10

Đề 1:

I. Đọc hiểu văn bản

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Sĩ tốt kén người hùng hổ,
Bề tôi chọn kẻ vuốt nanh.
Gươm mài đá, đá núi cũng mòn,
Voi uống nước, nước sông phải cạn.
Đánh một trận, sạch không kình ngạc,
Đánh hai trận, tan tác chim muông.
Nổi gió to trút sạch lá khô,
Thông tổ kiến phá toang đê vỡ.
Đô đốc Thôi Tụ lê gỏi dâng tờ tạ tội,
Thượng thư Hoàng Phúc trói tay để tỵ xin hàng.
Lạng Giang, Lạng Sơn, thây chất đầy đường;
Xương Giang, Bình Than, máu trôi đỏ nước.
Ghê gớm thay sắc phong vân phải đổi,
Thảm đạm thay ánh nhật nguyệt phải mờ.

(Ngữ văn 10, tập hai, NXB giáo dục - 2006, tr 21)

1. Văn bản trên trích trong tác phẩm nào? Thuộc thể loại nào? Giới thiệu vài nét về thể loại đó.
2. Nêu nội dung của văn bản.
3. Nhận xét về nhịp điệu câu văn trong văn bản.
4. Sức mạnh và chiến thắng của nghĩa quân Lam Sơn đã được tác giả khắc họa bằng những hình ảnh như thế nào?
5. Phân tích sự đối lập giữa ta và địch được thể hiện trong văn bản.
6. Nêu cảm nhận về hai câu văn : *Ghê gớm thay sắc phong vân phải đổi, thảm đạm thay ánh nhật nguyệt phải mờ.*
7. Viết một đoạn văn ngắn (khoảng 8-10 câu), nêu cảm nhận của anh/chị về chiến thắng vang dội của nghĩa quân Lam Sơn.

II. Làm văn

Câu 1:

Anh/chị hãy phân tích nghệ thuật chính luận tài tình của Nguyễn Trãi trong “Đại cáo bình Ngô”(Bình Ngô đại cáo).

Câu 2:

Anh/chị hãy làm sáng tỏ tình cảm yêu nước của Nguyễn Trãi qua hai tác phẩm “Đại cáo bình Ngô”(Bình Ngô đại cáo) và Cảnh ngày hè.

Đề 2.

I. Đọc hiểu văn bản.

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Nhân họ Hồ chính sự phiến hà,
Đề trong nước lòng dân oán hận.
Quân cuồng Minh thừa cơ gây hoạ,
Bọn gian tà bán nước cầu vinh.
Nướng dân đen trên ngọn lửa hung tàn,
Vùi con đỏ xuống dưới hầm tai vạ.
Dối trời lừa dân đủ muôn nghìn kế,
Gây binh kết oán trải hai mươi năm.
Bại nhân nghĩa nát cả đất trời,
Nặng thuế khoá sạch không đầm núi.
Người bị ép xuống biển dòng lưng mò ngọc, ngán
thay cá mập, thường luồng.
Kẻ bị đem vào núi đãi cát tìm vàng, khốn nỗi rừng
sâu, nước độc.
Vét sản vật, bắt chim trả, chốn chốn lưới chăng,
Nhiều nhân dân, bầy hươu đen, nơi nơi cạm đặt.
Tàn hại cả giống côn trùng cây cỏ,
Nheo nhóc thay kẻ goá bụa khốn cùng.
Thằng há miệng, đứa nhe răng, máu mỡ bấy no nê
chưa chán;
Nay xây nhà, mai đắp đất, chân tay nào phục dịch
cho vừa.
Nặng nề những núi phu phen,
Tan tác cả nghề canh cửi.

**Độc ác thay, trúc Nam Sơn không ghi hết tội,
Dơ bẩn thay, nước Đông Hải không rửa sạch mùi.**

(Ngữ văn 10, tập hai, NXB giáo dục-2006, tr171-18)

1. Văn bản trên trích từ tác phẩm nào? Giới thiệu hoàn cảnh sáng tác tác phẩm đó.

2. Nêu chủ đề của văn bản.
3. Âm mưu cướp nước ta của giặc Minh đã được Nguyễn Trãi vạch trần như thế nào?
4. Nguyễn Trãi đứng trên lập trường nào để tố cáo chủ trương cai trị thâm độc và tội ác của giặc Minh? Tác giả đã vạch trần chủ trương cai nào của lũ cướp nước?
5. Phân tích cặp hình tượng *nướng dân đen, vùi con đỏ* trong văn bản.
6. Nêu cảm nhận về hình ảnh kẻ thù xâm lược: *Thằng há miệng đưa nhe răng, máu mỡ bấy no nê chưa chán*.
7. Chỉ ra và phân tích biện pháp nghệ thuật chủ yếu được sử dụng trong văn bản.
8. Phân tích giọng điệu trong văn bản.
9. Phân tích hiệu quả của biện pháp nghệ thuật được sử dụng trong phần văn bản in đậm.
10. Viết một đoạn văn ngắn (khoảng 8-10 câu), thuyết minh về tội ác của giặc Minh đối với nhân dân Đại Việt. Chỉ ra hình thức kết cấu của đoạn văn vừa viết.

II. Làm văn

Câu 1.

Có ý kiến cho rằng: “Đại cáo bình Ngô” (Bình Ngô đại cáo) là một áng “thiên cổ hùng văn”.

Bằng những hiểu biết của mình về tác phẩm, anh/chị hãy làm sáng tỏ nhận định trên.

Câu 2.

Nhân vật về Nguyễn Trãi, vua Lê Thánh Tông từng ngợi khen: *Ức Trai tâm thượng quang Khuê tảo*.

Bằng sự hiểu biết về tài năng và nhân cách của Nguyễn Trãi, anh/chị hãy chứng minh nhận định trên.

Đề 3:

I. Đọc hiểu và trả lời văn bản.

Đọc đoạn trích:

“... Vụ việc Nhật Bản đang truy tìm người viết tiếng Việt lên di tích quốc gia nước này không gây ngạc nhiên với những người đã sống ở nước ngoài, bởi họ từng chứng kiến hoặc có những hành động phản cảm.

Chị Nguyễn Thị Ngọc Diệp - thạc sĩ ngành quan hệ quốc tế tại Nhật - cho biết, ý thức bảo vệ công trình công cộng của Nhật rất cao. Tình trạng dùng sơn vẽ bậy lên tàu, lên tường hay cào bần tại điểm công cộng ở Nhật vô cùng hiếm. Đa số người nước ngoài đến Nhật cũng có tinh thần này. Tuy nhiên, chị đã tận mắt thấy không dưới 10 lần người ta vẽ, viết bằng tiếng Việt lên di tích. Sống tại Nhật 4 năm, chị Diệp biết tới nhiều hành vi thiếu văn minh của đồng hương ở xứ này, đặc biệt là tình trạng ăn cắp đồ trong siêu thị như quần áo, mỹ phẩm, thực phẩm chức năng rồi mang đi bán. Tờ Kyodo của Nhật hồi tháng 4 dẫn số liệu của cảnh sát Nhật Bản, cho biết "trộm cắp trong các siêu thị và cửa hàng là hành vi phạm pháp phổ biến nhất của người Việt, với hơn 2.000 vụ được ghi nhận năm ngoái". (...) Biển báo bằng tiếng Việt cấm ăn cắp ngày một nhiều. Người Việt đi làm tại đây hay bị người ta dò xét, soi mói.

Tiến sĩ Trần Hữu Sơn, viện trưởng viện nghiên cứu văn hóa dân gian ứng dụng cho rằng, chuyện người Việt có các hành vi gây phản cảm khi ra nước ngoài khá phổ biến, nó thể hiện thói quen tùy tiện bắt nguồn từ nếp sống tiểu nông vẫn tồn tại tới ngày nay, nhiều người chưa kịp hoặc không chịu thay đổi khi có điều kiện ra nước ngoài văn minh, (...) nhiều người không chú ý tới cách ứng xử khi ở nơi công cộng.

(Trích Nhiều người Việt ra nước ngoài bị ghét vì hành xử phản cảm – Theo Vnexpress, ngày 6/11/2018)

Câu 1: Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích?

Câu 2: Trong đoạn trích, những hành vi của người Việt ở nước ngoài bị xem là thiếu văn minh?

Câu 3: Đoạn trích trên đề cập đến vấn đề gì?

Câu 4: Anh/Chị nghĩ gì khi ở Nhật Bản "Biên báo bằng tiếng Việt cấm ăn cắp ngay một nhiều. Người Việt đi làm tại đây hay bị người ta dò xét, soi mói"? (trả lời bằng 1 đoạn văn khoảng 10 dòng).

II. Làm văn

Thuyết minh về tác phẩm “Phú sông Bạch Đằng”.

Đề 4

I: Đọc hiểu và trả lời câu hỏi

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Ngô Tử Văn tên là Soạn, người huyện Yên Dũng, đất Lang Giang. Chàng vốn khảng khái nóng nảy, thấy sự tà gian thì không thể chịu được, vùng bắc người ta vẫn khen là một người cương phương. Trong làng trước có một tòa đền, vẫn linh ứng lắm. Cuối đời họ Hồ, quân Ngô sang lấn cướp, vùng ấy thành một nơi chiến trường. Bộ tướng của Mộc Thạnh có viên Bách hộ họ Thôi, tử trận ở gần đền, từ đấy làm yêu làm quái trong dân gian, có người dốt hết của cải, gia sản khánh kiệt cũng không đủ để cầu cúng. Tử Văn rất là tức giận, một hôm tắm gội sạch, khấn trời rồi châm lửa đốt đền. Mọi người đều lắc đầu lè lưỡi, họ lo sợ thay cho Tử Văn, nhưng Tử Văn vung tay không cần gì cả.

Đốt xong về nhà, chàng thấy trong mình khó chịu, đầu lão đảo và bụng run run, rồi nổi lên một cơn sốt nóng sốt rét. Trong khi sốt, chàng thấy một người khôi ngô đĩnh đạc, đầu đội mũ trụ đi đến, nói năng, quần áo, rất giống người phương Bắc, tự xưng là cư sĩ, đến đòi làm trả lại tòa đền như cũ, và nói:

- Nhà ngươi đã theo nghiệp nho, đọc sách thánh hiền, há không biết cái đức của quỷ thần ra sao, có gì lại dám lãng miệt, hủy tượng đốt đền, khiến cho hương lửa không có chỗ tựa nương, oai linh không có nơi hiển hiện, vậy bảo làm sao bây giờ? Biết điều thì dựng trả tòa đền như cũ. Nếu không thì vô có hủy đền Lư sơn, Cô Thiệu sẽ khó lòng tránh khỏi tai vạ (2).

Tử Văn mặc kệ, vẫn cứ ngồi ngất ngưỡng tự nhiên, người kia tức giận nói:

- Phong Đô không xa xôi gì, ta tuy hèn, há lại không đem nổi nhà ngươi đến đấy. Không nghe lời ta thì rồi sẽ biết.

Nói rồi phát áo đi.

(Ngữ văn 10, tập hai, NXB giáo dục-2006, tr56)

1. Văn bản trên được trích từ tác phẩm nào? Của ai? Thuộc thể loại nào? Giới thiệu vài nét về tác giả và thể loại đó.

2. Ngô Tử Văn đã được Nguyễn Dữ giới thiệu như thế nào? Nét tính cách sảo được tác giả nhấn mạnh ở nhân vật?
3. Vì sao Ngô Tử Văn lại đốt đền? Chi tiết *tắm gội sạch sẽ, khấn trời* thể hiện điều gì?
4. Thái độ của mọi người và thái độ của chính Tử Văn ra sao khi chàng đốt đền? Anh/chị có đồng tình với hành động đốt đền của Ngô Tử Văn không? Nếu trong hoàn cảnh tương tự Ngô Tử Văn, anh/chị sẽ ứng xử như thế nào?
5. Trước lời đe dọa của viên Bách hộ họ Thôi, Tử Văn *vẫn cứ ngồi ngất ngưỡng tự nhiên*. Thái độ của Tử Văn có quá ngông ngạo không? Vì sao?
6. Viết một đoạn văn ngắn (khoảng 8-10 câu) giới thiệu nhân vật Ngô Tử Văn theo cách của anh/chị.

II. Làm văn

1. Anh/chị hãy giới thiệu tác phẩm *Chuyện chức phán sự đền Tản Viên* của Nguyễn Dữ.

Đề 5.

I. Đọc hiểu

Đọc đoạn văn và trả lời câu hỏi:

Dân ta có một lòng nồng nàn yêu nước. Đó là một truyền thống quý báu của ta. Từ xưa đến nay, mỗi khi Tổ quốc bị xâm lăng, thì tinh thần ấy lại sôi nổi, nó kết thành một làn sóng vô cùng mạnh mẽ, to lớn, nó lướt qua mọi sự nguy hiểm, khó khăn, nó nhấn chìm tất cả lũ bán nước và lũ cướp nước.

(Hồ Chí Minh, tinh thần yêu nước của nhân dân ta)

Câu 1: Đoạn văn trên thuộc phong cách ngôn ngữ nào?

Câu 2: Nêu nội dung của đoạn văn trên?

Câu 3: Phân tích đặc điểm về các phương diện diễn đạt trong đoạn văn trên?

II. Làm văn nghị luận xã hội

Suy nghĩ của anh/chị về câu nói của một nhà văn Nga: “ *Nơi lạnh nhất không phải là Bắc Cực, mà là nơi không có tình thương?* ”

Đề 6

I. Đọc hiểu

Đọc đoạn văn sau và thực hiện các yêu cầu:

Chúng ta luôn nghĩ thời gian mình còn đủ nhiều để được phép trì hoãn công việc. Có người hài hước phát biểu, chờ đến “nước đến chân mới nhảy”, chúng ta mới phát huy được tối đa khả năng sáng tạo của mình.

...Trong một buổi phỏng vấn, một phóng viên hỏi Mã Vân (tỉ phú Jack Ma) : "Ông không phải người tiên phong trong lĩnh vực thương mại điện tử. Tuy nhiên, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, ông đã trở thành một nhà lãnh đạo có sức ảnh hưởng lớn trong ngành. Nguyên nhân là do đâu?". Mã Vân không chút ngần ngại trả lời ngay: "Sự thành lập của Alibaba không được lên kế hoạch từ trước. Chính sự "tức thời", "ngay lập tức" đã xây dựng nên Alibaba. Làm một điều gì đó ngay bây giờ, không chần chừ, ngay lập tức. Đó là thần chú giúp Mã Vân gặt hái được nhiều thành công ngày hôm nay.

Mong muốn, nguyện vọng của chúng ta giống như thang máy. Nếu chúng ta cho hai tay của mình vào túi, không chịu bấm nút, chúng ta sẽ không bao giờ có thể lên được nơi mình muốn.

(Trích kênh 14)

Câu 1: Theo Mã Vân, điều gì đã giúp ông thành công khi thành lập Tập đoàn Công nghệ Alibaba?

Câu 2: Việc tác giả dẫn ra cuộc phỏng vấn Mã Vân có tác dụng gì?

Câu 3: Theo anh/chị, vì sao chúng ta thường trì hoãn thực hiện một công việc, một mục tiêu nào đó?

Câu 4: Anh/chị có đồng tình với quan điểm “chờ đến nước đến chân mới nhảy ,chúng ta mới phát huy được tối đa khả năng sáng tạo của mình” không? Vì sao?

II. Phần làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ nội dung đoạn trích phần Đọc-hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) về tác hại của thói quen trì hoãn công việc của con người trong cuộc sống.

Đề 7.

I. Đọc hiểu

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Khi bạn nợ tiền ai đó, hãy hiểu sâu sắc rằng :chữ nợ ấy không thể chỉ trả bằng giấy bạc, sòng phẳng như giấy bạc. Người ta không đòi bạn cũng chẳng phải vì người ta quên. Đồng tiền đi liền khúc ruột, họ im lặng để chờ xem sự tử tế của bạn có thật như những gì bạn đã hứa hẹn. Tôi nói với quý nhân của mình rằng, tôi nợ họ, nợ trọn đời này. Cái nợ ấy không còn đơn giản là nợ vật chất nữa. Nếu tôi không đủ tiền để trả thì tôi sẽ trả bằng sự trung thành của mình, bằng sự tận tụy của mình, thậm chí bằng cả máu và nước mắt. Người cho tôi bát cơm lúc tôi giàu sang chưa chắc đã vì tôi mà cho. Nhưng người sẵn sàng kéo tôi ra khỏi khó khăn tuyệt vọng thì chắc chắn họ đã yêu thương và trân quý tôi thực sự.

Bạn có thể là một người nghèo nhưng đừng làm một người bội tín hay vô ơn. Bạn có thể không đủ tiền để trả nhưng phải biết dùng miệng để giữ lại chút tín nhiệm. Bội tín chính là sự suy sụp về mặt kinh tế, bội tín cũng chính là sự thất bại nặng nề về mặt nhân cách. Bạn im lặng, bạn có thể được bố thí hoàn toàn số tiền đó, người hào sảng sẽ không gay gắt với bạn như phường nặng lãi. Nhưng bạn sẽ vĩnh viễn mất đi một ân nhân, một người anh em tử tế, một niềm hy vọng, một chiếc phao cứu sinh trong những cơn đắm chìm về sau. Hãy sống tử tế mỗi ngày.

(Theo Đặng Lê Nguyên Vũ-Chủ tịch Tập đoàn Trung Nguyên)

Câu 1: Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn trích.

Câu 2: Theo tác giả, vì sao khi bạn nợ tiền một ai đó, chữ nợ ấy không thể chỉ trả bằng giấy bạc, sòng phẳng như giấy bạc.

Câu 3: Theo anh/chị, “chiếc phao cứu sinh” mà tác giả nói tới trong đoạn trích là gì ?

Câu 4: Anh/chị có đồng tình với quan niệm: “Người cho tôi bát cơm lúc tôi giàu sang chưa chắc đã vì tôi mà cho. Nhưng người sẵn sàng kéo tôi ra khỏi khó khăn tuyệt vọng thì chắc chắn họ đã yêu thương và trân quý tôi thực sự.”? Vì sao?

II Phần làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về phương châm: hãy sống tử tế mỗi ngày.

Đề 8.

I. Đọc hiểu

Đọc đoạn văn sau và trả lời câu hỏi:

Hãy hướng sự quan tâm của bạn tới những việc bạn có thể làm thay vì nghi hoặc khả năng của bản thân. Thực tế cho thấy, chúng ta sẽ chẳng đạt được bất cứ điều gì nếu cứ luôn miệng nói rằng mình không làm được.

Khi phải đối mặt với khó khăn, hãy tự nhủ rằng mọi rắc rối sẽ được giải quyết, từ đó nỗ lực tìm giải pháp cho vấn đề. Đó chính là cách tạo ra sự khởi đầu tốt đẹp. Hãy nhớ rằng thành công trong cuộc sống luôn đi kèm với những câu khẳng định như: “Tôi có thể” hoặc “Tôi sẽ làm được”, và hành động bao giờ cũng tạo ra điều kì diệu. Đừng ngồi đó chờ đợi mộng tưởng biến thành sự thật. Khi đã nỗ lực hết mình, dù có thất bại, bạn cũng không phải nuối tiếc. Thất bại khiến bạn không chỉ rút ra bài học kinh nghiệm mà còn hiểu được giá trị của thành công. Bạn thực sự thất bại khi chưa thử mọi cơ hội mà bạn đang có. Khi thực sự muốn làm một điều gì đó, chắc chắn sẽ có cách để bạn làm được.

(Quên hôm qua, sống cho ngày mai, Tian Dayton- NXB tổng hợp Thành phố Hồ Chí Minh)

Câu 1. Chỉ ra tác hại của việc nghi ngờ khả năng của bản thân được nêu trong đoạn trích?

Câu 2. Theo tác giả, cách tạo ra sự khởi đầu tốt đẹp được nói đến trong trích đoạn là gì?

Câu 3. Theo anh/chị, tại sao thất bại giúp ta hiểu được giá trị của thành công?

Câu 4. Anh/chị có cho rằng việc suy nghĩ tôi có thể, tôi sẽ làm được đồng nghĩa với sự tự có không? Vì sao?

II. Phân làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ nội dung đoạn trích phần đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn khoảng 200 chữ về điều bản thân cần làm để tạo ra cơ hội trong cuộc sống.

Đề 9.

I. Đọc hiểu

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Có rất nhiều người trên thế giới này không chịu vượt ra khỏi vùng an toàn của mình chỉ vì họ sợ bị thất bại. Họ không muốn thử sức mình với các kỳ thi quốc gia vì họ không tin rằng họ sẽ chiến thắng. Họ sợ phải nhận những bức thư từ chối, nên họ không nộp đơn xin việc ở nước ngoài. Họ ngại tham gia khóa học để cải thiện một kỹ năng còn yếu vì lo sợ phải đối mặt với những sự chế giễu. Nhưng nhiều thách thức, rủi ro hoặc tình huống khó chịu chính là những cơ hội đã được ngụy trang.

“Có chắc không?” là câu hỏi khiến chúng ta cảm thấy bất ổn khi có ý muốn thoát ra khỏi vùng an toàn. “Chắc chắn mà” là câu trả lời mà chúng ta luôn muốn nghe. Chúng ta muốn chắc chắn sẽ nhận được học bổng khi đăng ký, chúng ta muốn chắc chắn sẽ không bị hỏ vồ khi đi thám hiểm Safari, chúng ta muốn chắc chắn rằng người mà chúng ta chọn là vợ hay chồng sẽ ở với chúng ta mãi mãi. Nhưng có gì trên thế giới này mà không có độ rủi ro nhất định? Sự rủi ro có thể đến với từng người trong chúng ta bất kỳ lúc nào. Rủi ro có thể đến với bạn ngay trong khi bạn chấp nhận làm bất cứ việc gì. Để chắc chắn rằng rủi ro không đến với mình, việc duy nhất bạn có thể làm là không làm gì cả, nằm trên giường và ... mơ về những thứ mà bạn không dám làm trong thế giới thật. Nhưng bạn có dám chắc là trong cơn mơ, bạn sẽ không bị giật mình và ngã xuống đất? Nếu rủi ro có thể ập đến với bạn cả khi bạn đang mơ, vậy tại sao bạn không dám ra ngoài và dám biến những giấc mơ của bạn trở thành hiện thực?

(Trích Hộ chiếu xanh đi quanh thế giới; Hồ Thu Hương, Nguyễn Phan Linh, Phạm Anh Đức NXB Thế giới; 2016; trang 147-148)

Câu 1. Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn trích.

Câu 2. Theo tác giả, vì sao có rất nhiều người trên thế giới này không chịu vượt ra khỏi vùng an toàn của mình?

Câu 3. Anh/Chị có đồng tình với quan niệm: *nhiều thách thức, rủi ro hoặc tình huống khó chịu chính là những cơ hội đã được nguy trang?* Vì sao?

Câu 4. Qua đoạn trích, anh/chị hiểu thế nào là vùng an toàn? Với những người đang ở trong vùng an toàn, theo anh/chị cách nào có thể giúp họ bước ra khỏi vùng an toàn đó? Nêu ít nhất 02 cách.

II Phần làm đoạn văn nghị luận xã hội

Từ đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết 01 đoạn văn (khoảng 200 chữ) thuyết phục các bạn trẻ rằng: *có những lúc cần phải thoát ra khỏi vùng an toàn do mình tự tạo ra.*

Đề 10.

I. Đọc hiểu

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

"Bản lĩnh là khi bạn dám nghĩ, dám làm và có thái độ sống tốt. Muốn có bản lĩnh bạn cũng phải kiên trì luyện tập. Chúng ta thường yêu thích những người có bản lĩnh sống. Bản lĩnh đúng nghĩa chỉ có được khi bạn biết đặt ra mục tiêu và phương pháp để đạt được mục tiêu đó. Nếu không có phương pháp thì cũng giống như bạn đang nhắm mắt chạy trên con đường có nhiều ổ gà. Cách thức ở đây cũng rất đơn giản. Đầu tiên, bạn phải xác định được hoàn cảnh và môi trường để bản lĩnh được thể hiện đúng lúc, đúng nơi, không tùy tiện. Thứ hai bạn phải chuẩn bị cho mình những tài sản bổ trợ như sự tự tin, ý chí, nghị lực, quyết tâm... Điều thứ ba vô cùng quan trọng chính là khả năng của bạn. Đó là những kỹ năng đã được trau dồi cùng với vốn tri thức, trải nghiệm. Một người mạnh hay yếu quan trọng là tùy thuộc vào yếu tố này. Bản lĩnh tốt là vừa phục vụ được mục đích cá nhân vừa có được sự hài lòng từ những người xung quanh. Khi xây dựng được bản lĩnh, bạn không chỉ thể hiện được bản thân mình mà còn được nhiều người thừa nhận và yêu mến hơn."

(Tuổi trẻ.vn - Xây dựng bản lĩnh cá nhân)

Câu 1. Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn trích?

Câu 2 Theo tác giả, thế nào là người bản lĩnh?

Câu 3 Tại sao tác giả cho rằng : "*Bản lĩnh tốt là vừa phục vụ được mục đích cá nhân vừa có được sự hài lòng từ những người xung quanh*"?

Câu 4 .Theo anh/chị, một người có bản lĩnh sống phải là người như thế nào?

II – Phân làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ nội dung đoạn trích phần Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về ý kiến: *Tuổi trẻ cần sống có bản lĩnh để dám đương đầu với mọi khó khăn thử thách.*

Đề 11.

I.Đọc hiểu

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi

19.5.1970

... Mẹ của con ơi, mỗi dòng chữ, mỗi lời nói của mẹ thấm nặng yêu thương, như những dòng máu chảy về trái tim khao khát nhớ thương của con. Ôi! Có ai hiểu lòng con ao ước được về sống giữa gia đình, dù chỉ là giấy lát đến mức nào không? Con vẫn hiểu điều đó từ lúc bước chân lên chiếc ô tô đưa con vào con đường bom đạn. Nhưng con vẫn ra đi vì lí tưởng. Ba năm qua, trên từng chặng đường con bước, trong muôn vàn âm thanh hỗn hợp của chiến trường, bao giờ cũng có một âm thanh dịu dàng tha thiết mà sao có một âm lượng cao hơn tất cả mọi đạn bom sấm sét vang lên trong lòng con. Đó là tiếng nói của miền Bắc yêu thương, của mẹ, của ba, của em, của tất cả. Từ hàng lim xào xạc bên đường Đại La, từ tiếng sóng sông Hồng dào dạt vỗ đến cả âm thanh hỗn tạp của cuộc sống Thủ đô vẫn vang vọng trong con không một phút nào nguôi cả.

Biết bao lần trong giấc mơ con trở về với Hà Nội, con trở về giữa vòng tay êm ấm của ba má, trong tiếng cười trong trẻo của các em và trong ánh sáng chan hòa của Hà Nội. Xa nhà ba năm, năm năm hay bao lâu đi nữa chắc rằng cũng không có gì khác trong tình nhớ thương của con. Ai đâu có thể vì tiền tài danh vọng mà ra đi, còn con ngoài Đảng chắc không thể ai làm con xa rời gia đình.

Con vẫn là một chiến sĩ trong chiến đấu này. Địch càn lên súng nổ rầm rầm con vẫn cười, bình tĩnh đi ra công sự. Địch tập kích vào căn cứ, vừa chạy địch, có đêm phải ngủ rừng con cũng vẫn cười, nụ cười vẫn nở ngay cả khi tàu ra và HUIA quăng rocket xuống ngay trên đầu mình... Vậy mà khi nghĩ đến gia đình đến những người thân yêu trên cả hai miền, lòng con xao xuyến xa xa và cũng có những lúc từng giọt nước mắt của con.

Phải trắng trái tim con mang trong lửa đạn mà vẫn còn mềm yếu? Con người cách mạng như vậy đã được chưa? Con nhớ lời của Lênin “ người cách mạng là người có trái tim giàu tình cảm nhất” và con đã làm như vậy.

(Nhật kí Đặng Thùy Trâm)

Câu 1. Chỉ ra phong cách ngôn ngữ được sử dụng trong đoạn trích. Chỉ ra dấu hiệu của phong cách ngôn ngữ đó.

Câu 2. Trong đoạn trích, tác giả đã kể lại mấy vấn đề chính? Đó là những vấn đề nào?

Câu 3. Nhân vật “người con” trong đoạn trích mang trong mình những phẩm chất nào?

Câu 4. Anh/chị nhận được những thông điệp gì sau khi đọc đoạn trích trên ? Đó là thông điệp khiến anh/chị ấn tượng?

II. Phần làm văn nghị luận xã hội.

Từ đoạn trích phần đọc hiểu anh/chị hãy viết 1 đoạn văn (khoảng 200 chữ)bàn về phương châm: hãy sống vì lý tưởng của mình .

Đề 12

I. Đọc hiểu

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

Phở ăn bất cứ vào giờ nào cũng đều thấy trôi cả. Sớm, trưa, chiều, tối, khuya, lúc nào cũng ăn được. Trong một ngày ăn thêm một bát phở, cũng như lúc trò chuyện ăn giọng nhau mà pha thêm một ấm trà, cùng thưởng thức với bạn bè. Hình như không ai nỡ từ chối một người quen rủ đi ăn phở. Phở giúp cho người thanh bạch đủ điều kiện biểu hiện lòng thành theo với bầu bạn nó hợp với cái túi nhỏ của mình. Phở còn tài tình ở cái chỗ là mùa nào ăn cũng thấy có nghĩa thâm thúy. Mùa nắng, ăn một bát, ra mồ hôi, gặp cơn gió nhẹ chạy qua mặt qua lưng, thấy như giời quạt cho mình. Mùa đông lạnh, ăn bát phở nóng, đôi môi tái nhợt chợt thắm tươi lại. Trong một ngày mùa đông của người nghèo, bát phở có giá trị như một tấm áo kếp mặc thêm lên người. Đêm đông, có người ăn phở xong, tự coi như vừa nuốt được cả một cái chần bông và tin rằng có thể ngủ yên đến sáng, để mai đi làm khoẻ. Dùng những hình ảnh bình dị để nói lên mùa đông ở Việt-nam, tôi cho không gì nên thơ bằng cái hình ảnh một bếp lửa hàng phở bên ô tô nhiều hành khách quây quanh chờ đợi bát mình, vai rụt xuống một tí, người nhún nhẩy như trẻ em đang thú đời[...]

- Phở cũng có những quy luật của nó. Như tên các hàng phở, hiệu phở. Tên người bán phở thường chỉ dùng một tiếng, lấy ngay cái tên cúng cơm người chủ hoặc tên con mà đặt làm tên gánh, tên hiệu, ví dụ phở Phúc, phở Lộc, phở Thọ, phở Trường ca, phở Tư ... Có khi một cái tên tặt nguyên trên thân thể người bán phở được cảm tình quần chúng thân mật nhắc lại thành một cái tên hiệu: phở Gù, phở Lấp, phở Sút... Cái khuyết điểm trên hình thù ấy đã chuyển thành một cái uy tín trong nghề bán miếng chín mà lưu danh một thời trên cửa miệng những người sành. Quần chúng nhân dân, nhất là nhân dân Hà-nội có nhiều sáng kiến để đặt tên cho những người họ yêu tin[...]

Hương vị phở vẫn như xưa xưa, nhưng cái tâm hồn người ăn phở ngày nay, đã sáng sủa và lành mạnh hơn nhiều... Ngày trước, anh hàng phở có tiếng rao, có người rao nghe quạnh hiu như tiếng bánh dày giò đêm đông tội lỗi trong ngõ khuất; có người rao lên nghe vui rên. Tại sao, bây giờ Hà nội vẫn có phở, mà tiếng rao lại vắng hẳn đi? Có những lúc, tôi muốn thu thanh vào đĩa, tất cả những cái tiếng rao hàng quà rong của tất cả những thứ quà rong, của tất cả những thư quà miếng chín trên toàn cõi quê hương chúng ta. Những tiếng rao ấy, một phần nào vang hưởng lên cái nhạc điệu sinh hoạt chung của chúng ta đấy.

(Phở, Nguyễn Tuân, Báo Văn số 1, 10-5-1975, và số 2, 17-5-1977, In lại trong Cảnh sắc và hương vị đất nước, NXB tác phẩm mới, 1988)

Câu 1. Chỉ ra phương thức biểu đạt chính của đoạn trích. Tại sao anh/chị nhận ra phương thức biểu đạt này?

Câu 2. Phở được nhìn nhận trong đoạn trích trên mấy phương diện? Đó là những phương diện nào?

Câu 3. Theo anh/chị, tình cảm mà tác giả bộc lộ với phở Hà Nội là những tình cảm gì?

Câu 4. Trong những nét đẹp của văn hóa Việt Nam mà anh/chị được biết, anh/chị thấy ấn tượng nhất điều gì? Giải thích nguyên nhân?

II. Phần làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ đoạn trích phần Đọc hiểu anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) viết về trách nhiệm của thế hệ trẻ đối với việc giữ gìn những nét đẹp truyền thống của dân tộc.

Đề 13.

I. Đọc hiểu

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi.

Các bạn đang tốt nghiệp ở một thời điểm mà mục đích trở nên đặc biệt quan trọng. Khi bố mẹ chúng ta tốt nghiệp, mục đích có thể đến từ công việc, từ nhà thờ, từ cộng đồng của ta. Nhưng ngày nay, công nghệ và tự động hóa đang xóa sổ rất nhiều công việc. Số thành viên trong các cộng đồng đang giảm sút. Rất nhiều người đang cảm thấy buồn thảm và lạc lõng, và đang phải cố gắng để lấp đầy khoảng trống vô nghĩa đó.

Trong thời gian đi lại và gặp gỡ, tôi đã ngồi trò chuyện với những đứa trẻ trong các trại cải tạo vị thành niên và những người nghiện chất kích thích. Họ nói với tôi rằng cuộc đời họ đã có thể khác đi nếu như họ có gì đó để làm, một chương trình sau tốt nghiệp để tham gia, hay một nơi nào đó để đi. Tôi đã gặp những công nhân nhà máy, họ hiểu rằng mình sẽ không thể quay về với công việc cũ nữa, và vẫn đang cố gắng để tìm một nơi chốn cho mình[...]

Những bộ phim và nền văn hóa đại chúng đã kéo chúng ta hiểu sai hướng. Ý niệm về một khoảnh khắc ơ-rê-ca duy nhất là một lời nói dối nguy hiểm. Chúng khiến ta cảm thấy thiếu thốn khi chẳng thể có được khoảnh khắc bùng sáng nào. Chúng ngăn không cho những người đã mang trong mình hạt mầm ý tưởng được xấn tay áo lên làm. À, và bạn biết rằng những bộ phim còn khiến chúng ta hiểu nhầm gì về hoạt động cách tân không? Chẳng ai đi viết các công thức toán trên kính cả. Chẳng có thứ gì như vậy.

Lý tưởng hóa là một điều tốt. Nhưng hãy chuẩn bị tinh thần rằng bạn sẽ bị hiểu nhầm. Bất kì ai hành động vì một tầm nhìn lớn đều sẽ bị gọi là điên khùng, kể cả nếu cuối cùng bạn có là người đúng đi chẳng nữa. Bất kì ai đang nghiên cứu một vấn đề phức tạp đều sẽ bị đổ lỗi vì không hiểu trọn vẹn thách thức họ phải đối mặt, dù rằng ngay từ đầu việc biết mọi thứ là hoàn toàn bất khả. Bất kì

ai nắm lấy lá cờ tiên phong đều sẽ phải chịu chỉ trích vì đi quá nhanh, vì lúc nào cũng sẽ có kẻ muốn bạn phải giảm tốc.

Trong cộng đồng này, chúng ta thường không làm những điều lớn lao vì ta quá sợ mắc sai lầm, và việc ta không chịu làm gì khiến ta chối bỏ mọi vấn đề đang tồn tại. Thực tế là dù ta có làm gì thì tương lai vẫn sẽ nảy sinh rắc rối. Nhưng điều đó không thể ngăn cản chúng ta bắt tay vào làm gì đó.

(Bài phát biểu trong lễ tốt nghiệp của sinh viên

Trường đại học Havard, Mark Zuckerberg, 2017)

Câu 1. Chỉ ra thao tác lập luận chính được sử dụng trong đoạn trích trên.

Câu 2. Theo tác giả, hiện tượng *công nghệ và tự động hóa đang xóa sổ rất nhiều công việc* đã gây ra những vấn đề gì

Câu 3. Theo anh/chị, khoảng khắc ơ-rê-ca duy nhất mà tác giả nói tới trong đoạn trích? Nhắc tới chi tiết này, Mark Zuckerberg khẳng định điều gì?

Câu 4. Anh/chị thích nhất là thông điệp nào mà Mark Zuckerberg gửi gắm trong đoạn trích trên? Vì sao?

II Phân làm đoạn văn nghị luận xã hội.

Từ đoạn trích phân Đọc hiểu, anh/chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) bàn về mặt trái của công nghệ số.